

Positieve energie

Energie

Vandaag (17-10-2016) heb ik positieve energie. Ondanks ik moe ben heb ik gewoon zin om bezig te zijn met het huishouden. Echt al maanden komt er niets uit mijn handen naast dat ik bij Mirre loop. En nu voelt het goed om lekker bezig te zijn thuis. Muziekje aan, keihard mee zingen en dansen en gewoon lekker schoonmaken. Het voelt alsof er iets is veranderd in mij, hopelijk niet voor korte duur maar iets wat ik gewoon vaker terug kan halen. Dat dit het begin is van gelukkig in het leven staan. Hoe mooi zou het zijn, dat alles wat ik bij Mirre leer gewoon echt niet voor niets is geweest. Dat voelde ik al vanaf het begin dat het allemaal waard is. Maar als je dan ineens beseft dat ik echt stappen ben gaan zetten erdoor. Wauw dat is eigenlijk ongelooflijk.

Ik voel en zie veel tijdens sessies, ik wist wel dat er meer was dan alleen hier aarde. Maar dat ik het ook kon voelen en zien dat is echt heel erg nieuw voor mij. Ik voel heel sterk dat ik hier op aarde niet hoor te zijn, dat ik hier niet gelukkig mag zijn. Dit heb ik als klein wezentje in mama,s buik besloten, nooit gelukkig te zijn op aarde. Tijdens sessies kan ik reizen naar thuis, de plek die ook wel hemel genoemd wordt waar je heen gaat als je dood bent. Maar eigenlijk is dit de plek waar we allemaal als zieltje vandaan komen, dus ga je dood ga je eigenlijk gewoon naar huis. Dit voelde ik heel sterk dat ik gewoon graag naar huis wilde, daar is geen pijn en verdriet. Op aarde heb ik dat wel, waar ik niet mee wil leven. Jaren heb ik het gevoel weg gedrukt om te kunnen overleven. Maar toen kwam Daan die mij het licht wilde laten zien, daarom kwam hij zo kort. Zodat mama aan zichzelf kon gaan werken. Het licht heb ik letterlijk gezien, het fijne warme liefdevolle licht van thuis. Ik wil het meenemen van daar naar hier op aarde, zodat ik hier ook gelukkig kan zijn.

Zo lang heb ik in overleven gestaan, dat het nu moeilijk is om dat te veranderen. Mijn lichaam en geest accepteren de liefde voor mijzelf en het leven niet. Maar stapje voor stapje haal ik het licht toch naar mij toe. In het begin voelt het goed, maar dan wil ik toch eigenlijk terug naar het oude vertrouwde gevoel. Dat is veilig, want dat ken ik zo goed. Maar dat is juist het gevoel dat ik hier niet wil zijn, dat ik mijzelf alleen maar heel veel pijn wil doen. Ik ben letterlijk in gevecht met mijn gevoel. Maar ik weet zeker dat het goede gevoel het gaat winnen. Want ik wil niet meer al die pijn en verdriet voelen. Ik wil hier gelukkig zijn. Gelukkig zijn met mijzelf. Ik wil geen gedachten meer over mezelf pijn doen, of hoe kan ik het beste ervoor zorgen dat ik thuis kan komen. Nee dat verdien ik niet, ik verdien hier gelukkig op aarde te zijn. Ik heb de taak gekregen warmte en liefde in de wereld te brengen. Maar voor ik dat kan, wordt het tijd dat ik het zelf ga accepteren.

Het licht in mijzelf

Waar dit fijne gevoel nu vandaan komt, nou ik beleefde iets heel moois. Dit was de eerste keer helemaal uit mijzelf en alleen thuis. Ik kreeg een tekst in mijn hoofd en schreef hem op.

Hij is er in die vlinder die voorbij fladdert, hij is er in de buizerd die laag over het veld zweeft en even landt, hij is er in de lucht waar ik zelf te vaak te vinden ben, hij is er in de hunebedden die de energie door me heen laat stromen, hij is er in de bomen die me weer doen aarden. Hij is er altijd.. oneindige liefde.

Nadat ik mijn telefoon weg legde voelde ik Daan helemaal op

mij heen, ik zag hem in de vorm van een draakje om me heen vliegen. Ik moest er van glimlachen. Maar ik zag dat hij een bol met fel wit licht bij zich had. Deze bol liet hij vallen en ik ving hem op. Het warme felle licht kwam als een energie bol in mijn lichaam. Ik voelde de warmte en liefde van Daan, maar vooral voelde ik heel veel liefde voor mijzelf. Normaal reageert mijn lichaam hier heftig op omdat het moeilijk te accepteren is. Dan wordt ik zenuwachtig, stop ik met ademen en voel ik enorme hartkloppingen. Dit keer lukte het me meer om het te accepteren, het enige wat ik voelde was wat zenuwen en dat mijn hartkloppingen iets meer werden. Verder genoot ik van dit gevoel. Zou ik weer een stapje dichterbij liefde voor mezelf zijn!!!

Niet alleen hard werken maar ook ontspanning

Ik kan me zo voorstellen dat je misschien denkt dat er alleen maar heel serieus en hard wordt gewerkt daar aan mijn herstel. Maar buiten de sessies om worden er fijne en mooie gesprekken gevoerd, heerlijke wandelingen gemaakt, gedanst en ook heel veel gelachen. Ik ben daar dan ook niet alleen, elke week zie ik twee andere die er in de opvang zijn. De ene is mijn aanspreekpunt voor alles als ik het nodig heb. Maar we doen echt ook leuke dingen samen. Dit ga ik dan ook enorm missen als de wekelijkse begeleiding stopt. Dus nu nog even goed genieten en ook heel hard aan mezelf werken. Want daar doe ik het allemaal voor.